

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

II. Papam non esse Dominum totius mundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

dicit, prælatos posse disponere de bellis solum quatenus ordinantur ad bonum spirituale, qui est finis potestatis ipsorum. Ex quibus colligitur, eum non dissentire à ceteris Theologis.

Nos ergo tria tractabimus. **PRIMO** ostendemus, Pontificem iure diuino non habere directè temporalem potestatem. **SECUNDO**, habere eum aliquo modo, id est, ratione suæ spiritualis Monarchiæ, summam potestatem etiam temporalem. **TERTIO**, non esse contra ius diuinum, quod Episcopi habeant etiam actu, & directè iurisdictionem temporalem in vrbes & prouincias sibi donatas à Regibus, vel alio iusto titulo acquisitas.

CAPVT II.

Papam non esse Dominum totius mundi.

VOD ad primum attinet, tria ordine probabimus. **PRIMÒ**, Papam non esse Dominum totius orbis. **SECUNDO**, non esse Dominum totius orbis Christiani. **TERTIÒ**, non esse Dominum vllius prouinciæ, aut oppidi, nullamque habere iure diuino iurisdictionem merè temporalem. **PRIMUM** docet expressè Ioan. de Turrecremata li. 2. summæ de Ecclesia c. 113. Papa, inquit, non sic est dicendus habere iurisdictionem in temporalibus, iure Papatus, ut dicendus sit totius orbis Dominus. Sic etiam Franciscus Victoria Relect. 1. de potestate Ecclesiæ q. 6. Papa, inquit, non est orbis Dominus. Idem alij docent, & probatur, Papa non est Dominus earum prouinciarum, quas obtinent infideles; nam in primis Dominus Ioan. vlt. solum oues suas Petro commisit: infideles autem nõ sunt oues. **DEINDE**, non potest Papa iudicare infideles. I. Cor. 5. *Quid ad me de his, qui foris sunt, iudicare?* **DEINQUE**, infideles, principes sunt veri & supremi principes suorum regnorum; nam dominium non fundatur in gratia, aut fide, sed in libero arbitrio, & ratione: nec descendit ex iure diuino, sed ex iure Gentium, ut patet ex eo quod Deus approbat regna Gentilium in vtroque Testamento. Dani. 2. *Tu es Rex Regum, & Deus cæli dedit tibi regnum, & imperium, &c.* Matth. 22. *Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari.* **NOTA**, *Reddite*, non donate, quæ sunt Cæsaris, id est, quæ iure

iure

iure illi debentur. & Rom. 13. *Reddite omnibus debitum tributum, tributum; cuius & igitur, & igitur, &c.* Et ius debent etiam propter conscientiam obedire principibus Ethnicis. At certe non tenemur in conscientia obedire illi qui non est verus princeps.

Si igitur non est Papa Dominus earum provinciarum, quas obtinent infideles, sequitur, eum non esse Dominum totius mundi, nisi ex provinciæ ad mundum non pertinere dicatur. **DICENT**, tenemur obedire principibus infidelibus, quia omnes principes sunt vicarij Papæ. **AT CONTRA**, nam Papa non vellet habere tales vicarios, etsi posset, libenter daret regna infidelium principibus fidelibus. Ridiculum autem est, dedisse Deum Papæ ius in regna totius mundi, & non dedisse illi vnquam facultatem vtendi eiusmodi iure.

AT, INQUIENT, Papa est Monarcha spiritualis in toto orbe terrarum, & tamē nunquam potuit exercere hunc principatum in toto orbe terrarum. **RESPONDEO**, Papa est Monarcha spirituales in toto orbe, non quod præsit omnibus hominibus, qui sunt in toto orbe, sed quod præsit omnibus Christianis toto orbe diffusis. Et rursum etiam ex hypothesi, nimirum quia si totus mundus conuerteretur ad fidem, toti mundo planè spirituali iurisdictione Papa præsidet. Denique quod ius habeat mittendi per totum orbem prædicatores Euangelij.

AT Alexander VI. diuisit orbem nuper inuentum Regionibus Hispaniæ & Lusitaniæ. **RESPONDEO**, non diuisit ad eum finem, vt Reges illi proficiscerentur ad debellandos Reges infideles noui orbis, & eorum regna occupanda, sed solummodo adducerent fidei Christianæ prædicatores, & protegerent, ac defenderent tum ipsos prædicatores, tum Christianos ab eis conuersos. Et simul vt impediret contentiones, & bella principum Christianorum, qui in illis nouis regionibus negociari volebant.

CAPVT